

Бѣлы си ненки развила,
 Въ клето ма сърце ранила.

Цанки ни бежди пребыти,
 Клетѣ-тѣ момцы горила,
 Никомѣ не ги дарила.

Петрана мома изврана,
 Кого-то срѣшне погледни
 На гърло ще мѣ пресѣдни.

Ибанке мари дѣшманке!
 Какво съсъ мене направи?
 Защо ма, либе, остави?

Черно-ока Янтелино!
 Гайтанѣ ти бежди пребыти
 Отѣ тѣхѣ момцы-тѣ убити.

Парашкевице дѣшице!
 Злата ти лѣна надѣ вѣжди,
 За тебѣ съмѣ, дѣшо, въ примѣжди.

Яниче, бѣло момиче!
 На лице мѣсаць пре есенѣ
 На пѣсенѣ ангелѣ не бесенѣ.

Вѣнке ле сладко дѣмке ле!